

Planeta Praha v CAMPu aneb proč má ježek zálsusk na váš vajgl

Známým faktem, na který je mnoho Pražanů patřičně hrdých, je, že Praha je jedním z nejzelenějších měst světa. Když se řekne „pražská příroda“, většina z nás si představí Divokou Šárku, Petřín, Stromovku či některý z mnoha dalších, velkých parků, na které se v našem městě dá narazit. Skutečností ale je, že fauna ani flóra se rozhodně neomezují na prostranství, která jsme jim my, lidé, vyhradili.

Odvážné rostlinky raší z puklin v chodnících a obtáčí se kolem pouličního osvětlení, ptáci vylepšují svá hnízda všemožnými odpadky a v kanalizaci žije více potkanů než lidí v celé Praze dohromady. Právě s tím, jak město vnímá příroda, kterou člověk ve svém každodenním životě často úplně pře-

čí interaktivních prvků. Celou jednu stěnu výstavního prostoru zabírá panoramatická projekce, skrze kterou se přesouváme do nejrůznějších koutů města, kde můžeme interaktivně objevovat život, který nám jindy zůstává skrytý. Zjistíme tak, že na nočním Petřině, nebo třeba v prachobyčejném ryb-

Kde a kdy co hledat, ví samozřejmě také odborní poradci, bez kterých by *Planeta Praha* nemohla vzniknout. Na výstavě se seznámíme také s jejich prací a s tím, co všechno obnáší. Entomolog Ondřej Sedláček například odhaluje, že sítká na motýly, se kterou máme většinou zkušenosti z dětství, stále patří mezi základní vybavení. Nikdy ji nenechává doma, když vyráží provádět výzkum. Mnoho materiálů pochází

také z natáčení stejnojmenného dokumentu z roku 2022. Výstava je veřejnosti přístupná zdarma, a to až do 1. 9. 2024. Na duben i následující měsíce je rovněž připravený doprovodný program, od diskusí, přes komentované prohlídky, až po programy pro děti. *CAMP, Vyšehradská 51, Praha 2, Areál Emauzského kláštera, úterý–neděle, 9.00–21.00, vstup zdarma.*

Ema Ditrichová

Výběrová aukce umění pořádaná Adolf Loos Apartment and Gallery ve výstavní síni Expo 58 ART

Renomovaná aukční síň Adolf Loos Apartment and Gallery nabídne ve své prestižní aukci hned několik mistrovských děl z různých českých i zahraničních sbírek.

Nejvýznamnější položkou aukce je nejroztíštější olej Františka Kupky Conception / Danae/ Početí z jeho abstraktního období a dále vynikající obrazy Josefa Šímy, Emila Filly, Jana Zrzavého, Toyen, Václava Špály, Alfonse Muchy či Oskara Kokoschky.

Všechna umělecká díla byla prověřena nejvýznamnějšími českými experty a zahraničními odborníky. Aukční síň Adolf Loos Apartment and Gallery jako jediná v ČR poskytuje vydražitelům doživotní záruku pravosti.

Místo: Výstavní síň Expo 58 ART, Letenské sady 1500/80, Praha 7

Emil Filla, Zátíší s lahvi grapy, hroznem a lahví, olej na plátně

Jan Zrzavý, Madona, olejová tempera na plátně

Datum konání aukce: 21. dubna od 16.00. Datum konání předaukční výstavy: 20. března – 20. dubna od 10.00 do 18.00 a 21. dubna od 10.00 do 14.00 (otevřeno denně vč. víkendů a svátků) Více informací a aukční katalog naleznete na **www.aloos.cz** **–PR–**

Jak se mění zrak po čtyřicítce?

Optometrista z optiky Lentiamo radí, jak zmírnit projevy preshyopie.

Presbyopie neboli vetchozrakost je přirozený proces, který způsobuje horší vidění na blízko a obvykle k němu dochází právě po čtyřicítce. Nitrooční čočka totiž touto dobou začne ztrácet svou elasticitu, a tak je pro oko stále náročnější zaostřit na krátké vzdálenosti.

Pokud tedy máte dojem, že vaše vidění na blízko není co bývalo, zajděte si raději k očnímu lékaři na vyšetření nebo do optiky na měření zraku.

Doporučení Jakuba Odcházela – optometristy z optiky Lentiamo

Presbyopii se nelze úplně vyhnout, naštěstí ji ale můžete mrknutím oka vyřešit pomocí multifokálních kontaktních či brýlových čoček. Její projevy lze navíc zmírnit či oddálit osvojením pár jednoduchých zvyků:

- Při koukání do telefonu či počítače mějte v místnosti dostatek světla, abyste svým očím ulevili od intenzivního záření z obrazovky.
- Dbejte také na to, aby vzdálenost elektronické obrazovky od oka byla 70 až 100 cm. V případě knihy se doporučuje cca 40 cm.
- Po hodině námahy nechte vždy oči relaxovat pomocí oční jógy. Při pocitu únavy strdíte po 15 vteřinách pohled do dálky

(více jak 5 m), na střední vzdálenost (2 m) a na blízko (40 cm).

- Pokud pociťujete únavu či vysychání očí, používejte oční kapky nebo umělé slzy. Udržte tak oči hydratované a zvlhčené.
- Dopřejte svým očím dostatek vitamínu D a A a také selenu, hořčíku, vápníku a zinku.
- Alespoň jednou ročně zajděte na preventivní prohlídku ke svému očnímu lékaři, který umí problémy odhalit už v zárodku. Presbyopii navíc dokáže diagnostikovat i kvalifikovaný optometrista v licencované optice, která disponuje moderními diagnostickými technologiemi. Jednou z nich je také optika Lentiamo přímo v centru Prahy.

Kde najdete optiku Lentiamo?

Optika Lentiamo se nachází na adrese Křemencova 176/6, 110 00 Praha 1 – Nové Město. Otevírací doba je od pondělí do pátku od 10.00 do 18.00. Na vyšetření se můžete objednat on-line na **www.lentiamo.cz**

–PR–

Aprílové počasí

Soudě podle náhledu do statistik meteorologů, podpořeným pohledem z okna, počasí už dávno nekopíruje ani kalendář ani lidové zvyky, což mnohé z nás může hodně zaskočit. Dělá si prostě, co chce. Aprílové počasí je už nejen v dubnu.

Na co jiného se ale v nejisté době spolehnout, když už nefunguje ani počasí podle kalendáře?

Sice se dá poměrně spolehlivě na počasí nadávat, ale když není aprílové počasí jen v dubnu, pak je jasné, že každá nastavovaná kaše se časem přejí.

Realita ovšem není zatím až tak tragická. Přesto se stále ještě dodržují dávné tradice i pořekadla, zejména s dubnovým očekávaným nástupem jara. Bez ohledu na fakt, že je zima v podstatě už roky poměrně teplá, na jaro se pravidelně těšíme jako malé děti.

Duben nám navíc nabízí jak bránu k jarním radovánkám, tak řadu zážitých zvyků. Kupříkladu tradiční aprílové žertování, pozorování hadů a štirů či dávné keltské rituály kolem Beltainu čili Svatojakubské noci.

Na mnoha místech se i dnes můžeme účastnit stavění májky či prostě v duchu moderních trendů zažít a prožít wellbeing nejen v teple za pecí, respektive za kamny, většinou už elektrickými.

Je zjevné, že nového významu právě nabylo i ono ustálené aprílové počasí, které už dneska vlastně nevnímáme jako typicky dubnové, ale stal se z něho spíš protimluv, vhlášt když není pochyb, že lepší z hlediska klimatu to asi hned tak nebude.

Duben ale nabízí jednu, dosud trvalou, jistotu. Uvědomila jsem si to nedávno, když jsem listovala kalendářem ve snaze objevit nějakou dubnovou zajímavost, když už zmizela jistota aprílového počasí. Nic nového pod sluncem jsem neobjevila, všechny dubnové zajímavosti už patrně byly zveřejněny. Ale listováním na mě dýchlá ona trochu pozapomenutá jistota hezčích a delších dnů, probouzení se po dlouhém spánku a apatii, atmosféra probouzejícího se vzdušného a radostného jara. Ta nálada něčeho nového a zároveň vracejícího se prostě s dubnovými dny přichází zatím pravidelně, tedy nese určitou jistotu. Jako kdysi aprílové počasí.

Užijme si tedy duben se vši parádou, protože nás znovu vrací do hry. A to není žádný apríl, ani nás za to dneska už nikdo neupálí. Prostě *duben, ještě tam budem*, nikoliv za pecí, ale v znovu probuzeném životním koloběhu, který je zatím stálejší než aprílové počasí.

JN

Obnovená krása

Národní muzeum v Roce české hudby připravilo řadu nových výstav. Jedna z nich představuje v Muzeu Bedřicha Smetany několik historických kostýmů z prvních představení Smetanových oper.

Můžeme si zde prohlédnout, v čem na jevišti zpíval první Kecal z Prodané nevěsty „Znám jednu dívku“ nebo jaký kostým a čelenka zdobily Emu Destiniovou, když uchvátila publikum jako kněžna Libuše. Vystaven je mimo jiné i chlapecký kostým Milady z opery Dalibor, ze scény, kdy se Milada v přestrojení dostává za Daliborem do vězení. Všechny úkázky kostýmů doplňují i fotografie z těch operních inscenací, pro které vznikly. Výstava zároveň fotodokumentaci i vysvětlujícími texty odhaluje náročnou práci restaurátorů cenných textilií. Není to ale jediná novinka – stálá expozice muzea byla k letošnímu 200. jubileu Smetanova narození doplněna o nové dotykové obrazovky, kde si návštěvníci mohou vyhledat další informace a fotografický i zvukový doprovod.

Vše zarámováno jedinečným výhledem na panorama Hradu, doplněno šuměním Staroměstského jezu na Vltavě, na niž Smetana shlíží ze svého pomníku před muzeem.

Muzeum Bedřicha Smetany, Novotného lávka 1, Praha 1

Mař

PLACENÁ INZERCE

JAK NA ZDRAVÍ?

NOVÉ KNIHY
Z NAKLADATELSTVÍ
KAZDA

KOLENO A MENISKUS
ÚČINNÁ POMOC PŘI BOLESTI
ROLAND LIESCHER-BRACHT | DR. MED. PETRA BRACHTOVÁ

PÁTEŘ & PLOTÉNKY
JAK SE ZBAVIT BOLESTI ZAD
ROLAND LIESCHER-BRACHT | DR. MED. PETRA BRACHTOVÁ

KAZDA www.knihykazda.cz

Lukáš Berný a Doktor Klavír

Má rád divadlo Semafor, hudbu 60. let a také historii pražských hospod, a proto o tom všem dopodrobna bádá a také píše a vypráví. A to živě a přitažlivě, s ponorem do tématu a vášní objevitele. Je autorem úplně první biografie Jiřího Šlitra pod názvem **Doktor Klavír**, která vyšla letos v únoru, při příležitosti Šlitrových 100. narozenin. Ale nejen to, Lukáš Berný také zpracoval a připravil k vydání dosud nikdy nepublikované rozhlasové nahrávky dvojice Suchý + Šlitr z roku 1968. Unikátní nahrávku několika improvizovaných *Půlnočních párty*, kterými S + Š chtěli stále poněkud strnulému českému publiku nabídnout možnost zapojit se „do hry“, vydalo nedávno vydavatelství Radioservis Českého rozhlasu. CD *Půlnoční párty* i Šlitrova biografie mají velký úspěch u posluchačů i čtenářů, což mně s Lukášem Berným dovedlo k následujícímu rozhovoru.

Jak jste se vlastně dostal k tématu Jiří Šlitr, Jiří Suchý a tým i Semafor?

Žiju tím už hodně let. Vyrostl jsem na hudbě 60. let, kterou s chutí poslouchám dodnes, zatímco muzika mých vrstevníků šla vždycky nějak mimo mne. Na gymnázium jsem chodil na brigádu do tzv. Spolku písnička, což byla diskotéka ze starých vinylových desek a k tomu trochu střeleného humoru. Ne že bych ty písničky vybíral, jen jsem je používal. Ale nehrálo se úplně to, co jsem ze 60. let čekal, tedy Petra Nováka, Flamengo, Olympic a podobně. Oni tam hráli písničky z divadel; Semaforu, Rokoka, Apolla. Já jsem přitom paradoxně jako malý kluk Jiřího Suchého ani neměl moc rád, to co dělali s Jitkou Molavcovou mi v těch deseti letech pochopitelně nic neříkalo, ale pak jsem si všiml, že *Krajina posedlá tma* je vlastně dost hezká. Půjčil jsem si nějaké další nahrávky – a byl jsem ztracenej.

Jiřího Šlitra jste už nezažil, ale jste autorem letošní nové knihy o něm. Je značně obsáhlá, kolik vám dala práce?

O Šlitrovi vyšlo už docela dost publikací, ale vesměs samé sborníky vzpomínek, případně publikace s jeho obrazy apod., ale žádná biografie. Já jsem sbíral materiály dobrých dvacet pět let, navíc už nějakou dobu i zpracovávám archiv Jiřímu Suchému. A tak když přišla redaktorka Katarína Belejová s nápadem, jestli bych pro nakladatelství CPress nechtěl napsat Šlitrovi biografii, přemlouvat mě moc nemusela. Navíc to, co zabere nejvíce času, tedy sbírání a zpracování podkladů, jsem měl vlastně hotové, mohl jsem hned sednout a psát, to mi zabralo asi čtyři měsíce.

Znáte teď Jiřího Šlitra dokonale. V 60. letech, ze kterých ho máme v povědomí, prožívali všichni závan svobody a uvolnění, a to je to, co umělci potřebují nejvíce. Jaký byl v tomto ohledu?

Šlitr byl podle mne hodně jiná nátura než Jiří Suchý. Ten je básníkem duší, který si vytvoří svůj svět kolem sebe, a i v té nesvobodě, v normalizaci pod tlakem úřadů dokázal žít. Ale Šlitr byl světoobčičník, neustále jezdil do ciziny na západ – hlavně do USA. Miloval svobodu a samotu, říkal, že jenom v samotě se cítí

svobodný. Po srpnu 1968 sice říkal, že nikdy neemigruje, ale jak to později směřovalo k normalizaci, které se už nedožil, tak myslím, že nekončil by k té emigraci dospěl. Tady by ho to dusilo. On byl navíc nadnárodní v tom, co dělal. Jak v hudbě, tak byl velmi úspěšný výtvarník. Jeho *Dobře placenou procházku* převzala divadla v Belgii, ve Finsku, požádalo o ni Mexiko, Jugoslávie, navíc měl spoustu výstav po celém světě – v Kanadě, v USA, v Německu. Cestičky ven už měl prošlápané.

Nedávno jste připravil k vydání také dosud neznámé rozhlasové nahrávky Půlnočních párty JŠ a JS. I když sám pracujete v Českém rozhlasu, jeho archiv není vaším pracovištěm. Jak jste je tedy objevil?

Šestnáct let jsem pracoval pro soukromé Oldies radio, které bohužel s covidem zaniklo. Ted' působím na stanici Český rozhlas Pohoda, zaměřené na starší generaci posluchačů. Vznikla teprve před dvěma roky jako archivní stanice, kde se pouští starší pořady ČRo, různé seriály, dramatizované četby, rozhlasové hry. Moderuji tam a starám se o to, aby dobře navazovaly hudební ukázky na sebe.

Objevování v rozhlasovém archivu, byla trochu detektivka. Měli jsme té *Půlnoční párty* tři díly, ale ostatní chyběly. Vyhlásili jsme pátrání i mezi členy Jonáš klubu, Ondřej Suchý něco měl, postupně se objevil čtvrtý, pak pátý díl. Původně jsme ani nevěděli, kolik jich bylo – a až těsně před uzavěrkou se objevil i šestý chybějící díl. Jiří Suchý sice nahrávky neměl, ale pomohl různými informacemi. Ta nejzajímavější je, jak je prý při natáčení na podzim 1968 ve studiu vinohradské vily hlídali naši vojáci se samopaly pro případ, že by tam vtrhli ruští okupanti. Co by v takovém případě dělali, ví Bůh.

Co si vlastně má čtenář pod názvem Půlnoční párty představit?

Šlitr tehdy přijel z Ameriky, kde ho nadchl běžný jev v hospodách a barech, improvizované zpívání u piana. Zkrátka každý, kdo měl chuť, si mohl spolu s dalšími hosty s pianistou – a třeba ještě s bendžistou – volně zapívat, přičemž vládla nevázaná nálada. Improvizaci různé zkoušel v Semaforu i Jiří Suchý, a také v rozhlasových Gramotingtanglech, kde navíc během pražského jara začal mluvit o vážnějších tématech, svobodě, politice, demokracii a tak.

V květnu a červnu 1968, kdy už si v Gramotingtanglech se Šlitrem zkoušel právě ty budoucí párty, celé to bobtnalo. Pro lepší atmosféru přizvali ještě přátele divadla Semafor organizované v Klubu spřízněných duší, který se později přejmenoval na Jonáš klub. Jeho činnost byla dokonce několikrát zakázána, ale vždy zas ožil, prošla jím řada osobností, uspořádali spoustu akcí, setkání a existují dodnes, což je obdivuhodné.

S dnešním Jonáš klubem jsem sama také v kontaktu. Moderovala jsem řadu jejich besed a také jsem pro Listy Prahy 1 před několika lety vedla rozhovor s Ivanem Kottlem, významnou postavou Jonášovců. Ivan před dvěma týdny bohužel zemřel. Ať jsou tyto řádky tedy také vzpomínkou na Ivana Kotta, který pro Jonášovce připravil spoustu akcí a léta pilně mapoval kulturní dění v Praze. Možná na tom CD s nimi i zpívá. Jaké písničky se tam vlastně objevily?

Taková všehochuť od semaforských začátků po čerstvé novinky. *Půlnoční párty* jsou mimo jiné unikátní v tom, že je na nich zachycen vznik některých známých písniček S + Š. Diváci se je tam učí, i oba Jiří je s nimi teprve pilují, mají místy třeba i trochu jinou melodii nebo aranžmá, než potom známe. Mluví o písničkách jako *Kubistický portrét* nebo *Kos*, které potom zazněly v poslední Šlitrově hře *Jonáš a dr. Matrace*. Tak trochu při tom vidíte do autorské kuchyně, jak všechno vznikalo.

Co mně fascinuje, že z obsahu těch párty nepoznáte, že je to natáčené krátce po srpnové invazi – přestože malé nářázky tam jsou. Často vznikají situace, třeba když se hrají písničky z Osvobozeného divadla, že si to o nějaký aktuální komentář vlastně říká. Zkrátka je to „za tím“. A úplně cítím, jak režisér a spolumoderátor Jiří Bauer chvillemi gestikuluje: tohle neříkejte!

Ne, že by ty pořady měly větší uměleckou hodnotu než semaforské hry, ale jsou ojedinělé tím, jak jsou převážně improvizované. Na svou dobu byly velice moderní, protože se u nás nic takového nedělo, do té doby muselo vše být kontrolované, předem schválené.

Ještě se vraťme k tomu srpnu 1968, po němž nahrávky vznikly. Jak ho vlastně strávili oba Jiří, když víme, že výsledkem nebyla jejich emigrace, ale další semaforské hry, a právě tyto improvizáční rozhlasové párty?

Jiří Šlitr, ačkoli jinak dost cestoval, byl v srpnu 1968 doma, dokončoval nahrávky pro Menzelův film *Zločin v šantánu*, zatímco Jiří Suchý odjel na dovolenou do Jugoslávie. A protože má příbuzné v Anglii, tak po invazi s rodinou odjeli ke švagrovi do Londýna. Nevěděl, jestli nebude donucený emigrovat, protože jedna z prvních informací, která se dostala ven,

byla, že kdo podepsal 2 000 slov, půjde hned do kriminálu – a to podepsali oba – Suchý i Šlitr. Nevěděl zkrátka, jestli se vůbec bude moci vrátit.

Dokonce jel na skok do Německa zjistit, jestli by případně nedostal místo na Svobodné Evropě a za tím účelem bleskově napsal základ budoucí hry *Elektrická puma*, parodii na bondovky. Ale nakonec se do Prahy vrátil, přesně za měsíc 21. září.

Nebyla to asi vůbec záviděníhodná situace pro lidi z umělecké branže.

To opravdu ne. Tím že Šlitr zemřel, tak jej potom vzal i ten totalitní režim trochu na milost. Zatímco Jiří Suchý téměř nesměl do médií, Šlitrovo jméno až tolik nevadilo. I za normalizace se občas dělaly jeho výstavy, vyšly o něm knihy nebo desky, při výročí se o něm psalo v tisku a tak.

Máte v tom směru JS + JŠ ještě nějaké další plány nebo je to ukončená práce?

Kdepak, ještě by toho bylo! Máme s Lubošem Houdkem z Galény už tři roky zpracovanou knižku na téma grafika Jiřího Suchého, jeho výtvarnou činnost. Už je i v hrubé sazbě, ale stojí to na tom, aby pan Suchý ke svým dílům napsal popisky, názvy, techniky a tak. Jenže – na prvním místě ho zaměstnává divadlo, takže se k tomu zatím nedostal, má pořád moc práce.

Martina Fialková
(foto Khalil Baalbaki, Český rozhlas)

Dubnový program ve Skautských institutech

Jarní program otevírá mnoho příležitostí pro bedlivá pozorování a prožívání svého okolí s očima navrch hlavy. Ve Skautském institutu na Staromáku můžete objevovat skrytý pouliční svět skrze snímky, které pořídili lidé bez domova.

Nenechte si v úterý 9. dubna ujít vernisáž, kde bude celý projekt představen. Po celý měsíc si můžete prohlédnout i výstavu o autismu. Mimořádnou akcí bude velká debata se zahraničními skauty o zapojení do společnosti (11. 4.). Radost si můžete udělat i benefičním workshopem o přípravě kávy na výletech v přírodě, který organizuje pražská Candycane (24. 4.).

Na Kampě, ve Skautském institutu v Rybárně, zájemce čeká audiovizuální performance spojená s uvedením sbírky současné poezie s tajnosnubným názvem *Mery Je Iluze* (4. 4.). Pro děti ve věku 5–11 let se chystá interaktivní dílna o základech elektroniky (14. 4.), kde si zvidaví účastníci vytvoří malého robůtka. Dobrovolnictví, našemu velkému tématu, věnujeme celodenní festival plný výzev, inspirativních řečníků i pohybových aktivit (24. 4.).

Stavit se u nás můžete i na oběd, na každý den pro vás máme jiné vegetariánské jídlo a vydatnou polévku.

V našich bohatě vybavených dílnách na Kampě si mohou zájemci opravit něco starého nebo vytvořit něco nového. Objednat se můžete na: skautskyinstitut.cz/rybarna-rezervace

Podrobnosti o všech akcích pořádáných Skautským institutem naleznete na facebookových stránkách @sinastaromaku a @sivrybarne -PR-

PLACENÁ INZERCE		
BEZPLATNÉ SLUŽBY	CHYTRÉ PÉČE	
DLUHOVÁ PORADNA Pro koho? pro lidi, kteří nevládnou řešit dlouhodobé finanční problémy vlastními silami Jaké služby nabížíme? • poradenství v otázkách zadluženosti, exekucí nebo osobních bankrotů • podporu při jednání s exekutory, úřady, soudy nebo věřiteli, včetně podání návrhu na oddlužení Pro objednání do naší poradny volejte nebo píše: ☎ 607 024 178 poradna@chytrapece.cz	SOCIÁLNÍ A PRÁVNÍ PORADNA Pro koho? pro seniory, osoby se zdravotním postižením, pečující osoby, matky samoživitelky Co nabízíme? • právní, dluhové či sociální poradenství • pozůstalostní poradenství • konzultaci při podezření na domácí násilí • podporu při hledání bydlení či zaměstnání • pomoc s vyzněním sociálních dávek Každý pátek mezi 10-14 h. bez objednání nebo kdykoliv na tel./emailu: ☎ 800 400 410 poradna@chytrapece.cz	PSYCHOLOGICKÁ PORADNA Pro koho? pro seniory a jejich blízké S čím se na nás můžete obrátit? • se situacemi, se kterými si sami nevíte rady • s pocity osamocení, smutku nebo obav • s komplikovanými vztahy • s otázkou, jak postupovat, když pečujete o svého blízkého a docházejí Vám síly • jen si potřebujete promluvit Po objednání, každou středu, v čase 13-17 hodin volejte nebo píše: ☎ 800 124 111 linka@chytrapece.cz
Kde nás najdete? Štěpánská 539/9, Praha 2, 120 00 www.chytrapece.cz Chytrá péče		

Městská knihovna v Praze

POBOČKA HRADČANY

Pohořelec 25, Praha 1
tel.: 222 113 555, 770 130 203

Provozní doba: po až čt 12.00–17.00.

Vstup na akce je volný.

Začátky v 17.17, není-li uvedeno jinak.

4. 4. Josef Pepson Snětívý: Krajinou Karla IV. aneb s Otcem vlasti nejen Prahou
Praha centrem Římské říše – čtvrtá přednáška z cyklu. Spoluautor stejnojmenné knihy představí slovem a fotografiemi Krajinu Karla IV., jeho místa i zakladatelské počiny.

10. 4. Jaroslava Marečková alias Vilemina – Zavařování

Foodbloggerka Vilemina pohovoří o tom, jak zavařovat bezpečně i ekonomicky.

11. 4. Jan Bauer a Markéta Harasimová – Narozeninový podvečer

Dva známí spisovatelé a dubnoví rodáci budou vyprávět o své tvorbě, představí svoje nejnovější knihy a zodpoví vaše otázky.

17. 4. Beseda s překladatelem Milanem Jakobcem – Freak out! Můj život s Frankem Zappou

Autorka knihy, Pauline Butcher, byla v období 1968–1971 sekretářkou americké rockové hvězdy Franka Zappy.

18. 4. Jan Bauer a Lucie Ludvíková – Setkání dvou autorů

Autoři pohovoří o své literární tvorbě a představí své nové romány, J. Ludvíková: *Srdce z ledu*, J. Bauer: *Pařát smrtky*. Hudební a pěvecký doprovod Josef P. Snětívý.

25. 4. Jarní tvořivá dílna Dagmar Volencové – Kusudama

Kvádrate rádi origami? Přijďte si vytvořit květinovou kouli z papíru. Rezervace: dagmar.volencova@mlp.cz nebo 770 130 203.

Výstava:

3. 4. – 25. 4. Aleš Dvořák – Houby jak je neznáte
Vernisáž 3. 4. od 17.30.

Změna programu vyhrazena.

Praha 7 – Letná, Jana Zajice 7
Tel.: 603 552 558,
scarabeus.galerie@gmail.com
www.galeriescarabeus.cz
út 14.00–19.00, so-ne 13.00 – 18.00
středa až pátek na objednání
pro školy a skupiny.

Muzeum kávy Alchymista
KÁVA A KÁVOVINY
v proměnách času a kultur

GALERIE SCARABEUS
LOUTKY A RODINNÁ
LOUTKOVÁ DIVADLA

ZAHRADA GALERIE SCARABEUS
Naučná stezka příroda a umění na počest
ornitologa a hrdiny Veleislava Wahla
a sochami Igora Hlavinky

KONTEJNERY NA PRAZE 1

Velkokapacitní kontejnery budou přistaveny od 14.00 do 18.00, ukládání bude koordinovat obsluha.

úterý 9. 4. Besední ul. (č. 1) – roh parčíku, Ostrovní v ZŠ naproti č. 12

pátek 12. 4. Štěpánská x Reznická

úterý 16. 4. Hellichova ul., Barvířská (křivovatka Petřské nám. x Lodecká)

pátek 19. 4. U Dobřenských před křižovatkou s Betlémskou, Haštalská u č. 2

(zdíř OÚ MČ Praha 1)

Dubnové vycházky a on-line přednášky
Pražské vlastivědy
na: www.listyprahy1.cz

ŘÁDKOVÁ INZERCE
tel.: 257 533 280 | listyprahy1@jalna.cz

■ **KADERNICTVÍ, 28. pluku 524/25, P10, 728 800 600, studio28.cz**

ŠPALETOVÁ A HISTORICKÁ OKNA

Povolení od památkářů zajistíme a s granty Vám pomůžeme

+420 777 874 899
historic@oknacreative.cz
www.oknacreative.cz

Jak třídíme?

EKORUBRIKA

Pražské služby, které se v Praze starají o svoz komunálního odpadu, si nechaly udělat průzkum mezi obyvateli. A je z toho hned dobrá zpráva.

Alespoň nějaký odpad třídí v Praze téměř každý obyvatel. Nejčastěji odnesou lidé do barevných popelnic PET lahve, skleněné lahve a papír. Meziročně se zvýšil podíl vyseparovaných kovových obalů i baterií.

Co Pražany ke třídění vede? Hlavní je ohled na životní prostředí. Je také potřeba říct, že v Praze jsou podmičky pro třídění odpadů dobré. Průměrná docházková vzdálenost ke stanovišti tříděného odpadu je asi 90 metrů. A to se dá.

Co se zatím moc nedaří, je třídění plechovek, ale to je relativně novinka a prostě se to lidi musí naučit.

Baterie třídí správně 71 procent respondentů, zhruba polovina z nich je vyhodí do

červeného kontejneru na elektroodpad, ta druhá je odnese například na sběrné místo u obchodníka nebo do sběrného dvora. A zvyšuje se také množství dobře vyseparovaných použitých olejů a tuků po smažení, 44 procent lidí je vyhodí do černé nádoby s fialovým víkem na vybraných stanovištích.

Čím dál více obyvatel hlavního města se zbavuje nebezpečného odpadu na sběrných dvorech, celkem 59 procent. Ale je dobré vědět, že ne vše vám na sběrném dvoře vezmou. Baterie a akumulátory, barvy, laky, zářivky, rozpoštědla a podobně – to ano. Ale třeba asfalt, eternit, zkažené potraviny, infekční zdravotnický materiál nebo uhynulá zvířata – to na sběrný dvůr nepatří.

Martin Mach Ondřej / Ekolist.cz

Právní poradna spotřebitelského časopisu dTest:

Záruční list

DOTAZ: Koupila jsem si zboží a chtěla bych, aby mi k němu prodávající vydal záruční list. Ten to však odmítl. Je to možné? Bojím se, že mi bude zamítnuta případná reklamacce, pokud nebudu mít záruční list. **ODPOVĚD:** Záručním listem se potvrzuje odpovědnost za vadné plnění ze strany prodávajícího. Podle § 15 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele je prodávající povinen vydat spotřebiteli zá-

ruční list na jeho žádost. Pokud tedy spotřebitel o vydání záručního listu požádá, má prodávající povinnost mu jej vystavit. Reklamacce dále nemůže být odmítnuta na základě nepředložení záručního listu, není totiž povinnost tento list předkládat při uplatňování reklamace.

Kontaktovat můžete i poradenskou linku časopisu dTest – tel.: 299 149 009

